

רשומות

הצעות חוק

3 באפריל 1995

2393

ג' בניסן התשנ"ה

עמוד

הצעת חוק יישום ההסכם בדבר העברה מכינה של סמכויות לרשות הפלסטינית (תיקוני חקיקה והוראות שונות), התשנ"ה-1995 433

מתפרסמת כזה הצעת חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק יישום ההסכם בדבר העברה מכינה של סמכויות לרשות הפלסטינית (תיקוני חקיקה והוראות שונות), התשנ"ה-1995

פרק א': מטרת החוק

1. חוק זה מטרתו ליישם הסדרים שנקבעו בהסכם בדבר העברה מכינה של כוחות ואחריות שנחתם בארז ביום כ"ב באלול התשנ"ד (29 באוגוסט 1994) בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני (להלן - ההסכם).

פרק ב': העברות לרשות הפלסטינית

2. ישראל רשאית להעביר לרשות הפלסטינית כהגדרתה בהסכם (להלן - הרשות הפלסטינית) סכום השווה ל-75% מן המס שגבתה על הכנסה לפי סעיף 2(2) לפקודת מס

דברי הסבר

פרק א' ערך מוסף, החקיקה נדרשת בעיקר ליישום הפרקים העוסקים במיסוי ולצורך העברת כספי מסים לרשות הפלסטינית.

פרק ב' פרק זה מסדיר את העברת כספי מס הכנסה ומס ערך מוסף לרשות הפלסטינית.

פרק א' פרק זה מבהיר את מטרתו העיקרית של החוק, והיא לאפשר יישום ההסכם בדבר העברה מכינה של כוחות ואחריות שנחתם בין ישראל לבין אש"פ. הסכם זה העביר לרשות הפלסטינית סמכויות באזור יהודה והשומרון, למעט בהתיישבות הישראלית ובאזורים צבאיים, בתחומי הפעולה האלה: חינוך ותרבות, בריאות, רווחה, תיירות, מיסוי ישיר ומס

הכנסה¹ מעבודה בישראל של תושבי יהודה והשומרון, שאינם אזרחים ישראלים כהגדרתם בסעיף 3א לפקודת מס הכנסה, שהועסקו כדין בישראל; העברת הסכום האמור יכול שתיעשה באמצעות מדור התשלומים בשירות התעסוקה.

3. נערכה על פי ההסכם התחשבות בין אגף המכס ומס ערך מוסף במשרד האוצר לבין הרשות הפלסטינית לגבי הכנסות ממס ערך מוסף (להלן – ההתחשבות), והתברר כי על האגף להעביר סכומים לרשות הפלסטינית, רשאית ישראל להעבירם על פי ההסכם.

העברת מס ערך מוסף

4. שר האוצר רשאי להורות על העברה לרשות הפלסטינית של כספי מסים נוספים, כולם או חלקם, הנגבים על טובין המיובאים או הנמכרים לתושבי יהודה והשומרון, ועל התנאים והכללים להעברה כאמור, אם הדבר יתחייב מהסדרים שיוסכמו בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית.

העברת מסים נוספים

5. (א) התברר מן ההתחשבות כי על הרשות הפלסטינית להעביר סכומים לישראל, והם לא הועברו במועד שנקבע בהסכם, יקוזו הסכומים האמורים מן הסכומים המועברים לפי סעיפים 2 עד 4.

קיזוז

(ב) שר האוצר רשאי להורות על קיזוז מן הסכומים המועברים כאמור של חיובים כספיים נוספים שהרשות הפלסטינית חבה לישראל ולתאגידים שבשליטתה או שבניהולה.

6. שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי לקבוע הוראות מינהל בענין הסדרים והמועדים להעברת תשלומים לרשות הפלסטינית ולביצוע קיזוזים מהם, בכפוף להסדרים שיוסכמו עמה.

ביצוע

7. תחילתו של פרק זה ביום כ"ח בכסלו התשנ"ה (1 בדצמבר 1994).

תחילה

פרק ג': מס ערך מוסף

8. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975² –
(1) בסעיף זא(ג), בפסקה (1), במקום "ובלבד שנרשם" יבוא "או באזור, ובלבד שנרשם בידי הרשות הפלסטינית" ובפסקה (2), במקום "ובלבד שנרשמו" יבוא "או באזור ובלבד שנרשמו בידי הרשות הפלסטינית";

תיקון חוק מס ערך מוסף

דברי הסבר

(8) מתקנות את סעיפי חוק מע"מ שתוקנו בחוק עזה ויריחו, ומרחיבות את תחולת התיקונים לכל עסק הרשום בידי הרשות הפלסטינית, ולא רק לאלה שבשטחי עזה ויריחו.

סעיף 8(2) נועד להשוות, לענין מס ערך מוסף, את דינן של תרומות בעין המיועדות לשטחי עזה ויריחו הנרכשות בישראל, לדינן של תרומות כאלה מיבוא. על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, תרומות בעין לרשות הפלסטינית יהיו פטורות ממס יבוא אם הן מיועדות למיזמי פיתוח מוגדרים או למטרות הומניטריות לא מסחריות. הוראה זו מעודדת את התרומות להביא את תרומותיהן מחו"ל ולא לרכשן בישראל.

מוצע להסמיך את שר האוצר לקבוע שיעור אפס לרכישת טובין המיועדים לתרומות כאמור. לפי סעיף 36

כמתחייב מן ההסכם. הוראותיו דומות להוראות שנקבעו בפרק ה' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994 (להלן – חוק עזה ויריחו).

בנוסף מוצע להסמיך את שר האוצר להורות על העברת כספי מסים נוספים לרשות הפלסטינית, אם הדבר יתחייב מהסדרים שיוסכמו עמה בעתיד.

פרק ג' פרק זה נועד בעיקר להתאמת הוראות חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן – חוק מע"מ) למתחייב מן ההסכם. הוראות סעיף 8(1) ו-8(3) עד

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

² ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

(2) אחרי סעיף 35 א יבוא:

סמכות לקביעת שיעור אפס לתרומות
33. שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות שיעור אפס על מכירת טובין לגופים תורמים לרשות הפלסטינית כפי שיוגדרו בתקנות, אם הטובין מיועדים למיזמי פיתוח או למטרות הומניטריות שאינן מסחריות ברצועת עזה ובאזור וריחו והם ישמשו בפועל למטרות אלה.

(3) בסעיף 38(ג), במקום "הרשומים בשטחי עזה ויריחו" יבוא "הרשומים בידי הרשות הפלסטינית";

(4) בסעיף 47(ב2), במקום "באזור או בשטחי עזה ויריחו" יבוא "בידי הרשות הפלסטינית";

(5) בסעיף 60א, אחרי "הדין המקביל לחוק זה" יבוא "באזור או";

(6) בסעיף 67(א1), במקום "הרשום בשטחי עזה ויריחו" יבוא "הרשום בידי הרשות הפלסטינית";

(7) בסעיף 129, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) טובין של אדם לשימוש בעסקו על יובלו בכלי הובלה אלא אם כן יש עמם חשבונית או תעודת משלוח, או אם אותו אדם הופטר מקיום חובה זו בתקנות או על פי הוראות המנהל בתנאים שקבע."

(8) בסעיף 129(ב), בפסקה (1), במקום "בישראל" יבוא "בידי עוסק הרשום לפי חוק זה" ובפסקה (2), במקום "באזור או בשטחי עזה ויריחו בידי עוסק הרשום שם" יבוא "הרשום בידי הרשות הפלסטינית".

פרק ו': מסירת מידע מגופים ציבוריים לרשות הפלסטינית

תיקון חוק
הגנת הפרטיות

9. בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 –

(1) בסעיף 23, פסקה (3) – תימחק;

(2) אחרי סעיף 23 ח יבוא:

מסירת מידע 23ט.
שר המשפטים רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת החוקה חוק לרשות הפלסטינית ומשפט של הכנסת, כי לשם קיום התחייבותיה של ישראל מוסמך גוף ציבורי למסור לרשות הפלסטינית, בכפוף להוראות פרק זה

דברי הסבר

התחייבותיה של ישראל בהסכם מוסמך גוף ציבורי למסור לרשות הפלסטינית, בכפוף להוראות פרק זה ובשינויים המחוייבים, סוגי מידע וידיעות לגבי תושב שטחי עזה ויריחו, וזאת על אף האמור בכל חוק אחר.

מתברר כי מיקומה הנכון של הוראה זו אינו בסעיף 23, שהוא סעיף הגדרות, אלא בסוף הפרק בדבר מסירת מידע או ידיעות מאת גופים ציבוריים.

מוצע להרחיב הוראה זו ולהחילה גם לגבי תושב אזור יהודה והשומרון, ולגבי סוגי אנשים הקשורים עם התושבים הפלסטינים, ולהבהיר כי מסירת המידע תהיה מזתרת על אף האמור בפקודת מס הכנסה ובחוק מע"מ. הכוונה היא, בין היתר, לאפשר מסירת מידע על עסקאות בין ישראלים לפלסטינים, כדי למנוע העלמות מס או תרמיות.

לחוק מע"מ, שר האוצר רשאי להתנות כל החלת שיעור אפס בתנאים שיראה, ולפיכך ניתן יהיה בתקנות להגדיר את סוגי הטובין וסוגי הגורמים התורמים שלהם תינתן ההקלה, ולקבוע תנאים שיבטיחו כי הטובין שיירכשו בשיעור אפס אכן ישמשו למטרות התרומה בלבד. לפי סעיף 145 לחוק מע"מ התקנות טעונות אישור ועדת הכספים של הכנסת.

פרק ד' בחוק עזה ויריחו תוקן חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, באופן שלסעיף 23 שבו נוספה פסקה (3) שזו לשונה:

"(3) שר המשפטים רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, כי לשם קיום

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

ובשינויים המחוייבים, סוגי מידע וידיעות לגבי תושב שטחי עזה ויריחו או תושב אזור יהודה והשומרון, שאינם תושבי ישראל כהגדרתם בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965⁴, ולגבי סוגי אנשים הקשורים עמם שייקבעו בצו, וזאת על אף האמור בכל חוק אחר, לרבות פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1976⁵.

פרק ה': ביטוח רכב ופיצוי נפגעי תאונות דרכים

10. בסעיף 1 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970⁵, בהגדרת "מבטח מהאזור", במקום "בשטחי עזה ויריחו" יבוא "באזור". תיקון פקודת ביטוח רכב מנועי
11. בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975⁶ - תיקון חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים
- (1) בסעיף 2(א1), המלים "המבוטח כדין" - יימחקו;
- (2) בסעיף 2(א2) בסופו יבוא: "הוראה זו לא תחול לגבי נפגע שאינו ישראלי אשר נהג ברכב המכוסה בכרטיס ביטוח רכב בין לאומי לפי הוראות פקודת הביטוח או כל תקנה לפיה".

דברי הסבר

("קרנית") לפצות נפגעים שאינם יכולים לתבוע פיצויים מאת מבטח משום שאין לנהג ביטוח לפי פקודת הביטוח.

פוליסה לפי דרישות פקודת הביטוח היא פוליסה שהוציא מבטח מורשה המבטחת את בעל הרכב והנוהג בו מפני חבות שהם עשויים לחוב לפי החוק ומפני נזק גוף שנגרם להם בתאונת דרכים. כרטיס ביטוח רכב בינלאומי הוכר בתקנות ביטוח רכב מנועי (תעודות ביטוח), התשל"ל-1970, כביטוח תקף לענין חובת הביטוח לפי הפקודה, אף שהכיסוי הניתן בו אינו כולל נזקי גוף של בעל הרכב הנוהג בו וכל אדם הנוהג בו, אלא רק נזקי גוף של צדדים שלישיים.

בנסיבות שבהן נפגע בעל הרכב או הנוהג בו כאמור, מבטח הכרטיס הבינלאומי לא ישלם לו כל פיצוי. לפי סעיף 12 לחוק הפיצויים צפוי כי הקרן תפצה לפחות את תלויו של נפגע כאמור, ואולם לאור העובדה שמבטחים באמצעות כרטיס רכב בינלאומי אינם משתתפים במסגרת הפרמיה שהם משלמים במימון פעילותה של הקרן, אין כל הצדקה כי הקרן תפצה כמקרים כאמור. מוצע על כן לתקן את סעיף 12 לחוק הפיצויים ולהחריג את פיצוייו של בעל הרכב הנוהג או נהג אחר, שנפגע בנסיבות האמורות.

בפרק י"ב שבחוק עזה ויריחו נפלו שתי טעויות, ומוצע לתקן:

בתיקון לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970 (להלן - פקודת הביטוח), הוספה הגדרה של "מבטח מהאזור", ובטעות נכתב בה "מי שהרשויות המוסמכות לכך בשטחי עזה ויריחו הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי", במקום מי שהרשויות המוסמכות לכך באזור הרשוהו לעסוק כאמור.

בתיקון לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1974 (להלן - חוק הפיצויים), נקבע בסעיף 2(א1) כי:

"הנוהג ברכב ישראלי המבוטח כדין חייב לפצות נפגע שהוא ישראלי או תייר הרץ על נזקי גוף שנגרמו לו בתאונת דרכים שבה מעורב הרכב אף אם התאונה אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו ויראו את התאונה כאילו אירעה בישראל".

הוראה זו צריכה לחול בין אם הרכב מבוטח ובין אם לאו, ולכן מוצע למהוק את המלים "המבוטח כדין". סעיף 2(א2) לחוק הפיצויים קובע כי בין תפקידיה של הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים שהוקמה בחוק

⁴ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.
⁵ ס"ח התשל"ל, עמ' 3.
⁶ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.